

1. Η πλήρης αποσύνδεση των περιστατικών της Πάρου (ληστεία ALPHA BANK Νάουσας, ανθρωποκτονία Μίχα κ.λ.π.) από την "τρομοκρατία" και τις δραστηριότητες των Σ.Π.Φ. και η απαλλαγή του Τ.Θ. από κάθε "τρομοκρατική κατηγορία" και κάθε ¨τρομοκρατική επιβαρυντική περίσταση, **συνιστά συντριπτική και παταγώδη κατάρρευση μίας ακόμη μεγάλης σκευωρίας** της Αντιτρομοκρατικής και των διωκτικών μηχανισμών, με στόχευση πολύ ευρύτερη από τον συγκεκριμένο κατηγορούμενο, και αποδεικνύει ότι δίκαια οι αναρχικοί καταγγέλλουν ότι η σύνδεση του κατηγορούμενου με τον χώρο επιδιώκεται συνειδητά για να στοχοποιήσει το αναρχικό και το ευρύτερο αντικαπιταλιστικό (αναρχικό και κομμουνιστικό) κίνημα.

Πρόκειται συνεπώς για **μεγάλη επιτυχία του κινήματος συμπαράστασης,** παρά την έλλειψη ευρύτερης υποστήριξής του, που αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις αν ληφθεί υπόψη η εκδίκαση της υπόθεσης από αμιγές και όχι μικτό ορκωτό δικαστήριο και η αναβίωση της τρομοϋστερίας τον τελευταίο μήνα της δίκης. Καθοριστική για την επιτυχία υπήρξε και η κινηματική δημοσιογραφία που συνέβαλε καθοριστικά στην καθημερινή ενημέρωση έξω από την αίθουσα της δίκης και την συγκρότηση πιέσεων αντίστασης στην προσπάθεια εξόντωσης του Τ.Θ.

2. Η καταδίκη του Τ.Θ. για συμμετοχή στη ληστεία και (κατά μεταβολή) για απλή συνέργεια στην ανθρωποκτονία Μίχα αποτυπώνει την εξισορροπιστική στάση του δικαστηρίου και την επιλογή μέσης λύσης αντί για την πλήρη απαλλαγή, όπως αντιστοιχούσε στην όλη εξέλιξη της δίκης. Σημαντικό ρόλο προφανώς παίζει και η έλλειψη ομόφωνης αντιμετώπισης από τους δικαστές των κατηγοριών, αφού όλες οι αθωώσεις σχεδόν έχουν αποφασισθεί **κατά πλειοψηφία** και όχι ομόφωνα. Πρόκειται για **απόφαση άδικη, χωρίς αποδείξεις και στοιχεία,** παρά με μία μόνο ένδειξη (το D.N.A. στο καπέλο), ανεπαρκή για καταδίκη, όπως η απαλλαγή του Σ.Σ. σε αντίστοιχη δίκη το 2012 έχει κρίνει, αλλά και δικονομικά διάτρητη, όπως η υπεράσπιση διεξοδικά κατέδειξε.

3. Το ίδιο το γεγονός της μεταβολής της κατηγορίας του Τ.Θ. για την ανθρωποκτονία Μίχα από συναυτουργία σε απλή συνέργεια **συνιστά μερική απαλλαγή του από την σοβαρότερη κατηγορία** της δίκης και σε συνδυασμό **με την απαλλαγή του από την οπλοχρησία και** σημαίνει ότι το δικαστήριο εκτιμά ότι ο Τ.Θ. **δεν πυροβόλησε,** ούτε

ενήργησε κάτι χωρίς το οποίο δεν θα ήταν δυνατή η θανάτωση του Μίχα. Παρ όλα αυτά και χωρίς να αποσαφηνίσει με ποιό σκεπτικό τον θεωρεί συνεργό, του επέβαλε για αυτήν μόνο την κατηγορία εξοντωτική ποινή 16 χρόνια κάθειρξης (!!!).

4. Τόσο οι καταδίκες, όσο και η μεγάλη ποινή, αποτελούν στο σύνολό τους **αναπόδραστη παρενέργεια της όλης προκατάληψης** που δημιούργησε το μακρόχρονο στήσιμο της δίωξης του Τ.Θ. και η απολογητική διάθεση των δικαστών για τις αθωώσεις από τις άλλες κατηγορίες. Παρ όλα αυτά, και λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν πρόκειται για την τελική απόφαση, το αποτέλεσμα της δίκης δεν είναι αρνητικό : Ο Τ.Θ. **αθωώθηκε ήδη από τον πρώτο βαθμό από έξι κακουργήματα και τρία πλημμελήμματα,** όταν με παρόμοια στοιχεία οι ίδιες κατηγορίες σε άλλες πολιτικές δίκες είχαν καταδικαστικό αποτέλεσμα.

Τα πολύ λιγότερα αδικήματα για τα οποία καταδικάστηκε (δύο κακουργήματα : Συμμετοχή στη ληστεία και απλή συνέργεια στην ανθρωποκτονία Μίχα και τρία πλημμελήμματα : πλαστογραφίες, οπλοφορία και αποδοχή προϊόντος εγκλήματος) **υποβιβάστηκαν νομικά** και απέβαλαν τον ¨τρομοκρατικό" τους χαρακτήρα.

Συνεπώς και με "ποσοτικό" κριτήριο, **οι περισσότερες κατηγορίες κατέληξαν σε αθώωση, ενώ αποτράπηκε η επιβολή ισοβίων,** που θα αντιστοιχούσε στην κατηγορία της ανθρωποκτονίας, αν έμενε ως είχε.

Αν οι απαλλακτικές αποφάσεις τελεσιδικήσουν (η προθεσμία για έφεση του εισαγγελέα κατά των αθωωτικών αποφάσεων, επιτρεπτή όταν αυτές δεν είναι ομόφωνες, όπως εδώ, είναι 10 μέρες από την έκδοσή τους), στο Εφετείο θα έχουν φύγει τα μεγαλύτερα βαρίδια της δικογραφίας. Η παρουσία της ΔΑΕΕΒ στη δίκη σταματά, η υπόθεση απελευθερώνεται από το σκληρό πλέγμα της πολιτικής της σκοπιμότητας και το περίγραμμα του κυνηγιού τρομοκρατών και πια αφήνεται στα νομικά της κριτήρια.

5. Με δεδομένα όλα τα παραπάνω υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για την οργάνωση της δίκης στο εφετείο από την υπεράσπισή του Θεοφίλου και το κίνημα συμπαράστασής του, Είναι αυτονόητο ότι **αμετάθετος στόχος** δεν μπορεί παρά να είναι, όπως και ορθά τέθηκε και πρωτόδικα, **η πλήρης απαλλαγή** του Τ.Θ. από όλες τις κατηγορίες, όπως ακριβώς αντιστοιχεί στην υπόθεση. Ηδη, εφόσον οι απαλλακτικές αποφάσεις τελεσιδικήσουν, έχουμε καλύψει πάνω από τον μισό δρόμο.

Αθήνα, **9/2/2014**
Κώστας Παπαδάκης